PTSZ - Zadanie 3 - Problem $F3||D_w|$

Dariusz Max Adamski 136674 (grupa I9, godzina 8:15)

dariusz.adamski@student.put.poznan.pl

Data oddania: 23 stycznia 2021

Wstęp

W tym sprawozdaniu opisane jest podejście rozwiązujące problem szeregowania zadań na trzech maszynach w systemie przepływowym z minimalizacją średniego ważonego opóźnienia.

1 Generator instancji

Algorithm 1: Algorytm generatora instancji dla problemu

```
1 t := 0

2 for j \in 1 ...n do

3 \forall m \in \{1,2,3\}. p_{j,m} := \lfloor Uniform(1,30) \rfloor

4 w_j := \lfloor 100 * Beta(\alpha = 1.2, \beta = 2.3) \rfloor + 1

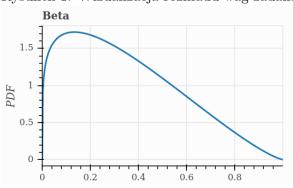
5 d_j := t

6 t := t + \lfloor Uniform(1,20) \rfloor
```

7 Potasuj losowo zadania

1.1 Opis algorytmu

Funkcja generująca instancje działa na zasadzie symulacji śledzącej aktualny czas t. Generowane jest n zadań z czasem przetwarzania j-tego zadania na m-tej maszynie $p_{j,m}$, oczekiwanym czasem zakończenia d_j i wagą zadania w_j . Czas przetwarzania na każdej maszynie jest losowany z rozkładu jednostajnego z minimalną wartością 1 i maksymalną 30. Jako oczekiwany czas zakończenia, algorytm przyjmuje aktualny czas symulacji t.

Rysunek 1: Wizualizacja rozkładu wag zadań.

Waga zadania w_j jest losowana z rozkładu Beta z parametrem α równym 1.2 i β równym 2.3; rozkład jest przedstawiony na rysunku 1. Po wylosowaniu wagi ze wspomnianego rozkładu, ta jest mnożona razy 100, zaokrąglana w dół, a następnie dodawane jest do niej 1 – dzięki temu wagi mają zakres [1,101]. Parametry rozkładu zostały dobrane tak, aby większość zadań miała małą wage około 15, ale żeby "niespodziewanie" pojawiały się też zadania z wagą około 90.

Po wygenerowaniu każdego zadania, czas symulacji t jest zwiększany o krok losowany ze zdyskretyzowanego rozkładu jednostajnego z minimalną wartością 1 i maksymalną 20. Po wygenerowaniu wszystkich zadań, zadania są losowo tasowane.

2 Algorytm szeregowania

Algorithm 2: Algorytm dla problemu szeregowania

```
1 \forall_{m \in M} t_m \coloneqq 0

2 while T \neq \emptyset do

3   | j \coloneqq T[\operatorname{argmax}_i h(T_i)]

4   | t_1 \coloneqq t_1 + p_{j,1}

5   | t_2 \coloneqq \max\{t_1, t_2\} + p_{j,2}

6   | t_3 \coloneqq \max\{t_2, t_3\} + p_{j,3}

7   | Zaplanuj \ zadanie \ j

8   | T \coloneqq T \setminus \{T_j\}
```

Algorithm 3: Heurystyka h(j) dla problemu szeregowania.

```
1 t'_1 \coloneqq t_1 + p_{j,1}

2 t'_2 \coloneqq \max\{t'_1, t_2\} + p_{j,2}

3 t'_3 \coloneqq \max\{t'_2, t_3\} + p_{j,3}

4 C_j \coloneqq t'_3

5 return (d_j - C_j)^{\alpha} * w_j^{\beta}
```

2.1 Oznaczenia

Zbiór T początkowo zawiera wszystkie zadania $T_1 \dots T_n$. Gdy zadanie jest dodane do uszeregowania, usuwane jest z tego zbioru. Zbiór M zawiera numery maszyn od 1 do 3. Zmienne t_m oznaczają aktualny czas symulacji na m-tej maszynie.

2.2 Opis algorytmu

Algorytm szeregowania działa w następujący sposób. Dla danego punktu w czasie symulacji t_m wybierane jest najlepsze według heurystyki h(j) zadanie ze zbioru kandydatów T. Rozpatrywane są tylko zadania, które nie zostały jeszcze dodane do uszeregowania.

Po wybraniu zadania j obliczany jest po kolei czas maszyn t_1 , t_2 i t_3 . Później zadanie jest dodane do uszeregowania, a następnie jest usuwane ze zbioru kandydatów T.

Heurystyka h(j) priorytetyzuje zadania z największą wagą w_j i największym spóźnieniem C_j-d_j . Zarówno waga jak i spóźnienie są sparametryzowane parametrami α i β . Parametry są dopasowywane do instancji losowym przeszukiwaniem zakresu [0.1, 10]. Najlepsze parametry ustalane są przez uruchomienie algorytmu 20 razy. Tylko najlepszy wynik szeregowania jest zapisywany.

2.3 Analiza złożoności

Złożoność algorytmu to $O(n^2)$, gdzie n to wielkość instacji - liczba zadań. Złożoność wynika z tego, że zachłannie planujemy n zadań, a przy planowaniu każdego zadania wykonujemy operację argmax na zbiorze kandydatów T, która wykonuje się w maksymalnie n krokach. Wynika z tego, że złożoność wynosi O(n*n), czyli $O(n^2)$. Kilkukrotne wywołanie algorytmu z różnymi parametryzacjami heurystyki nie wpływa na złożoność.